

Hororové čtení v knihovně

A přišel konečně už dlouho očekávaný den. Den, kdy se četly hrůzostrašné příběhy ve štěpánkovické knihovně. Pani knihovnice všem zúčastněným dětem četly všelijaké hrůzostrašné příběhy, které se možná i opravdu staly. Příběhy se četly za úplné tmy, svítily pouze svíčky, které však za velmi záhadných okolností pomalu zhasínaly. Děti se někdy bály, ale také se hodně nasmály, když samotné vyprávěly, co se jim nebo někomu z jejich příbuzných stalo.

Byly to opravdu zvláštní příběhy. Po čtení si děti společně s našimi paními knihovnicemi vyrobily strašidelné netopýry, jež zdobí prostory knihovny. Dětem se horory líbily, byly určitě spokojené a všechny se už těší na další setkání.

MT

Děti, rodiče a jejich autorita

Hodně lidí si v dnešní době klade otázku, proč děti odmítají autority. Odpověď je snadná, protože je odmítá i mnoho dospělých. Úsloví, že nejvyšší hodnotou je svoboda, slyšíme tak často, až zapomínáme, že má pravdu jen z poloviny. Není-li totiž svoboda vyvážená zodpovědností, nastává chaos, v němž často i ty nejpotřebnější autority zanikají. Rodiče obvykle cítí zodpovědnost za výchovu svých dětí. Zároveň ale často tápou. Kolik přísnosti je vlastně zapotřebí? Kam až sahají jejich pravomoci? Zvláště pokud sami pocházejí z rodiny, kde kdysi vládla tvrdá ruka rodičů, cítí se tím poznamenáni. Nechtějí, aby i jejich dítě jednou trpělo např. nízkým sebevědomím nebo sklonek k úzkosti. A tak je dnes běžná výchova liberální. Jenže všeho moc škodí.

Pravda je taková, že děti autority potřebují, ba co víc - chřadnou bez nich. Důvod je prostý. Dětství je přípravným obdobím pro život v dospělosti. Pokud se člověk nenaučí pravidla

nezbytná pro soužití s ostatními během dětství, později už se to také nemusí naučit a jeho život pak přináší zbytečné trápení jemu i jeho okolí. Za pravidla, která si dítě osvojí, zodpovídají rodiče. Výchova není soutěží v popularitě. Rodiče nepotřebují, aby je malé dítě oceňovalo pro jejich benevolentnost, nýbrž aby měli jeho respekt. Ten začíná u důsledného a přesvědčivého rodičovského chování, kdy ano znamená ano a ne znamená ne. Pro výchovu není třeba vytvářet zvláštní okolnosti. Stačí žít před dětmi tak, jak chceme, aby ony žily v důsledku našeho působení. Na druhou stranu je třeba využít každé příležitosti, která se - přiměřeně k věku - nabízí pro pěstování svobodné volby dítěte a také mu dávat pocítit jeho vlastní důležitost (už batole si např. může vybrat, jaké si oblékne tričko, nebo určit, s čím si chce hrát, ale o tom, že před obědem se nejedí sladkosti a že po Večerníčku se jde do postýlky, se žádná diskuse nepřipouští).

Netrávime-li se svými potomky čas a nevěnujeme-li jim dostatečnou pozornost, nemáme na ně v pravém slova smyslu vliv: Mnohé dnešní děti jako by náležely k ztracené generaci, za minutu prosurfují na internetu celý svět, vlastní mobilní telefon a často už v předškolním věku mají za sebou návštěvu míst, kam se jejich prarodiče nikdy nepodívali. Zároveň jsou ale vystavovány nepředstavitelnému tlaku - aby co nejrychleji získali co nejvíce zážitků, aby něco nepropásly, aby byly in. Při tom všem jim chybí někdo, kdo by jim pomohl s tím rejdostatnějším - pochopit souvislosti, rozlišovat, na čem záleží a jak porozumět sobě. Jde o to, aby byt nebo dům, v němž děti žijí, nebyl jen obceřstovovací stanicí, měl by být domovem, v němž dítě zakotví v trvalých vztazích.

Krátce řečeno, malé děti ze všeho nejvíce potřebují rodiče, kteří jim vytvoří stabilní životní podmínky, stanoví životní normy a dají domov.

ZP

Vzpomínka na „Starou školu“

V sobotu dne 31. října 2009 se ve Štěpánkovicích v době od 13 do 15 hodin uskutečnil den otevřených dveří ve „Staré škole“ na ulici Hlavní. V tomto dni si mohli naposledy zájemci a pamětníci prohlédnout celý objekt budovy až po půdu a zavzpomínat tak na dobu, kdy se v těchto místnostech sami učili. Budovu, která je již nevyužívaná a ve špatném technickém stavu, čeká demolice a uvolněný pozemek bude využit pro jiné účely.

Návštěvníci si tak ještě naposledy mohli prohlédnout místnosti, které již neměly původní vybavení, ale byly vyzdobeny starými fotografiemi učitelského sboru, žáků, školních budov a dalších vzpomínek na tuto školu.

Tato první školní budova v obci byla vybudována roku 1793 a jedná se o jednu z nejstarších zděných budov na Opávsku. Svůj účel plnila až do roku 1981, kdy byla vystavěna nová školní budova na ulici Zahradní.

Školní výuka v obci měla od svého počátku složitý vývoj. Do konce 18. století se ve Štěpánkovicích škola nenacházela. Děti školu buďto nenavštěvovaly, nebo musely chodit do nedalekých Koberic.

Později byla v obci zřízena filiální škola, kde roku 1792 působil výpomocný učitel. O rok později se započalo se stavbou zděné školní budovy kryté doškami. Byla vystavěna vedle kostela sv. Kateřiny na ulici Hlavní, v místě, kde stávala kdysi fara. Tato škola byla pouze jednotřídkou, navštěvovalo ji celkem 33 dětí.

V roce 1843 však školní místnosti již velkému počtu školáků nevyhovovaly, a proto musela být škola rozšířena. Se stavbou se započalo dne 29. května 1843 a

byla ukončena 25. listopadu 1843, v den, kdy byla nová školní budova vysvěcena tehdejším kaplanem Bohumilem Nitschem. Roku 1880 muselo být přikročeno k další přístavbě a nadstavbě budovy a tehdy škola získala druhé poschodí. Škola měla nyní čtyři třídy, tedy v každém poschodí dvě vyučovací místnosti.

Tato budova sloužila svému účelu až do roku 1984. Přechemem fronty při osvořovací akcích 16. dubna 1945 byla značně poškozena bombardováním, ale po válce byla opět opravena a stará dvoudílná okna byla nahrazena širšími.

Do roku 1951 byla v obci jen obecná škola s 1.-5. ročníkem. Starší děti z obce a Albertovce musely dojíždět do Kravař a ze Svobody a Bílé Břizy navštěvovaly školu v Kobericích. Poté byla zřízena úplná škola s 1.-9. ročníkem, ale pro nedostatek prostoru se muselo vyučovat na směny. Dopoledne se učila jedna třída a odpoledne se vystřídala třída druhá. Další týden se pak třídy vyměnily. Krom školní budovy sloužily škole ještě tři další provizorní učebny ve dvou soukromých domech a v obecním domě (dnešní prodejna p. E. Kurky).

V roce 1953 byla pro vyšší stupeň postavena provizorní přízemní školní budova na Zahradní ulici. Měla 7 učeben, klubovnu, tři kabinety, ředitelnu a sborovnu, ale bez tělocvičny.

Roku 1978 se konečně přistoupilo k rozhodnutí vybudovat novou a moderní školní budovu. Jelikož se však nenašlo jiné vhodné místo, musela být provizorní budova zbourána a na jejím rozšířeném pozemku byla vybudována škola nová. V prvních letech výstavby se dočasně vyučovalo stále ve staré školní budově, ale i v provizorně upravených učebnách na dalších osmi místech v obci (2 učebny v tzv. Pinkavovci na Zahradní ulici č. 13/316, jedna učebna a školní družina v bývalém zdravotnickém středisku na Hlavní ulici, ve školní dílně ve starém domě u Jašků na Kostelní ul. č. 16 (později zbouráno), jedna učebna byla v Grigarčíkově statku na téže ulici č. 4, jedna v sousedním výměnku (nyní parkoviště), další dvě učebny u Halfarů na Hlavní ul. č. 49 (zbouráno), dvě učebny v zasedací místnosti v kulturním domě a jedna v klubovně na hřišti TJ Sokol).

Stavba nové školní budovy byla zahájena na jaře 1979 a školní rok 1981/2 začal již v nových učebnách. Škola byla postupně dokončena až v roce 1985.

Stará škola dosloužila roku 1984 a v 90. letech 20. století byla pronajata soukromníkovi. Poslední pohledy do prázdných místností s dřevěnou podlahou připomenuli všem, kteří školu navštěvovali, vzpomínky na dobu svého mládí.

Zdroj: Kol. autorů, Štěpánkovice 740 let, r. 2005.,

Kol. autorů, 20 let otevření nové školy, r. 2005. Zpracovala: Jana Nevřelová